

แผนบริหารการสอนประจำบทที่12

การเน้น

หัวข้อเนื้อหาประจำบท

ความหมายของการเน้น

การเน้นให้เกิดจุดเด่นในงานออกแบบ

1. การเน้นด้วยทัศนธาตุหรือใช้หลักการจัดองค์ประกอบทัศนศิลป์
2. การเน้นด้วยการเพิ่มองค์ประกอบอื่นเข้าไป

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

หลังจากได้ศึกษาบทที่ 12 จบแล้ว ผู้ศึกษาสามารถ

1. อธิบายความหมายของการเน้นได้
2. จำแนกรูปแบบของการเน้นได้
3. ปฏิบัติงานออกแบบ โดยใช้ทัศนธาตุหรือหลักการจัดองค์ประกอบมาใช้ในการเน้นได้
4. ปฏิบัติงานออกแบบโดยการเพิ่มองค์ประกอบอื่น หรือใช้เทคนิคพิเศษเพื่อการเน้นได้
5. สร้างวินัยและความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม

วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน

วิธีสอน

1. บรรยาย
2. อภิปราย

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ตอบคำถามในเนื้อหาที่บรรยาย
2. ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากสื่อต่างๆรวบรวมเป็นแฟ้มสะสมผลงาน
3. คัดเลือกผลงานออกแบบที่ดีมาวิเคราะห์และอภิปราย

สื่อการเรียนการสอน

1. เอกสารการสอนเรื่อง การเน้น
2. สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (power point)
3. ตัวอย่างงานจริงและภาพนิ่ง

การวัดและประเมินผล

1. ใช้วิธีสังเกต
 - 1.1 สังเกตจากการตอบคำถาม
 - 1.2 สังเกตจากการทำงาน
 - 1.3 สังเกตจากการอภิปรายผลงานที่ได้รับมอบหมาย
2. ใช้วิธีตรวจผลงาน
 - 2.1 ผลงานที่ถูกต้องตามโจทย์กำหนด
 - 2.2 ผลงานที่ถูกต้องตามเกณฑ์ประเมินผลที่แจ้งในใบงาน

บทที่ 12

การเน้น

จากบทที่ 11 เรื่องการสร้างเอกภาพในงานออกแบบ เพื่อแสดงแนวเรื่องให้ชัดเจน และมีโครงสร้างเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน แต่หลักการสำคัญที่จะขาดไม่ได้คือการเน้น เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้ชม มีการนำทัศนธาตุและหลักการจัดองค์ประกอบมาใช้ในการเน้นให้องค์ประกอบสำคัญดูเด่นขึ้นมา โดยมีบางธาตุเป็นเด่นและบางธาตุเป็นรอง เช่น ใช้สีเป็นเด่น น้ำหนักเป็นรอง หรือความแตกต่างเป็นเด่น การซ้ำเป็นรอง เป็นต้น

ความหมายของการเน้น

การจัดองค์ประกอบงานศิลปะ 2 มิติ และ 3 มิติ นอกจากองค์ประกอบจะต้องมีความสัมพันธ์กันอย่างมีเอกภาพแล้ว ยังคงต้องมีการเน้นจุดสำคัญในงานนั้นๆ ด้วย เพื่อเสริมสร้างจุดสนใจให้เด่นชัดขึ้นจากองค์ประกอบรวมทั้งหมด งานศิลปะดังกล่าวจะดึงดูดสายตาผู้ดูมากกว่าการจัดองค์ประกอบเรียบง่ายที่ดูน่าเบื่อ การเน้นจัดทำได้หลายรูปแบบแต่สิ่งสำคัญที่ควรคำนึงถึงในเรื่องการเน้น คือจะต้องไม่สร้างความสำคัญให้บางองค์ประกอบจนกระทั่งดูแปลกปลอมไปจากส่วนอื่นๆ หรือทำให้งานศิลปะนั้นขาดเอกภาพอย่างเด่นชัด (เลอสม สถาปีตานนท์. 2539: 20)

การเน้นเปรียบเสมือนหนึ่งเป็นการกล่าวย้าให้เห็นถึงความสำคัญ เพื่อให้เกิดความสนใจในการออกแบบนั้น การเน้นเป็นการสร้างจุดสนใจให้เกิดขึ้นทำให้สายตาผู้ชมต้องมองไปยังส่วนที่เด่นหรือสะดุดตาที่สุดหลายๆ ครั้งด้วยความสนใจ แล้วต่อจากนั้นสายตาก็จะเคลื่อนย้ายไปยังส่วนที่มีความสำคัญรองลงไป ดังนั้นส่วนหรือจุดที่ได้รับการเน้นควรมีแห่งเดียวเท่านั้น วิธีการเช่นนี้ในทฤษฎีการชาวตะวันตกเรียกว่า dominance หรือ principal และ subordination กล่าวคือ dominance เป็นส่วนสำคัญ และ subordination คือส่วนเสริมหรือส่วนรอง ในการสร้างผลงานผู้ออกแบบควรระมัดระวังมิให้เกิดการแข่งขันกันในภาพ โดยสร้างจุดสนใจเพียงแห่งเดียว (มาโนช กงกะนันท์. 2538: 144)

ความเด่นของส่วนหลัก (dominance of majority) เกิดจากหน่วยรูปทรงแบบหนึ่งปรากฏอยู่บริเวณว่างของงานออกแบบมากกว่าแบบอื่นๆ และแสดงความโดดเด่นกว่าความเด่นของส่วนหลักจะช่วยดึงงานออกแบบทั้งหมดให้ผสานส่วนรวมเข้าด้วยกัน

การเน้นส่วนรอง (emphasis of minority) ความเด่นของส่วนหลักไม่จำเป็นจะต้องทำให้ส่วนรองสูญหายไปจากความสนใจ ในทางตรงกันข้ามบ่อยครั้งที่จะต้องเน้นส่วนรองให้หน้าสนใจขึ้นแต่ยังคงสภาพส่วนรองไว้ ความเด่นของส่วนหลัก เป็นส่วนที่หนักกว่าใกล้จุดกลาง (fulcrum) การเน้นส่วนรองเบากว่าและห่างจุดกลาง (วิรุฬ ตั้งเจริญ. 2537: 90)

จุดเด่นในความหมายของทัศนศิลป์ คือบริเวณหรือส่วนสำคัญของงานทัศนศิลป์ที่ปรากฏขึ้นจากการเน้น (emphasis) ของส่วนประกอบมูลฐานและองค์ประกอบทัศนศิลป์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างผสมกัน ซึ่งเมื่อสัมผัสด้วยสายตาแล้ว มีความชัดเจนเด่นสะดุดตาเป็นแห่งแรก เป็นจุดที่มีพลัง มีอำนาจดึงดูดสายตามากกว่าส่วนอื่นๆ การเน้นให้เกิดจุดเด่นในงานทัศนศิลป์เป็นสิ่งสำคัญมาก เพราะจะเป็นเครื่องเรียกร่องความสนใจเพื่อชักจูงให้เข้าไปสัมผัสในส่วนละเอียดต่อไป และเป็นการเพิ่มความน่าดูสมบูรณ์ลงตัวขึ้นให้กับงานออกแบบนั้น (วัฒนาพร เขื่อนสุวรรณ. ม.ป.ป.: 229)

เมื่อเป็นเช่นนี้จึงอาจสรุปได้ว่า การเน้น หมายถึง การทำให้องค์ประกอบสำคัญในงานเด่นขึ้น โดยมีจุดเด่นเพียงจุดเดียวที่ปรากฏบนบริเวณว่างมากกว่าส่วนอื่น ความเด่นของส่วนหลักจะใกล้ศูนย์กลางของภาพ และมีการเน้นส่วนรองให้ห่างออกมาเพื่อกระจายความน่าสนใจไปส่วนอื่นบ้าง แต่ส่วนรองจะไม่เด่นจนแข่งจุดเด่นให้หมดความน่าสนใจลง

การเน้นให้เกิดจุดเด่นในงานออกแบบ

การเน้นจัดทำได้หลายรูปแบบ เน้นด้วยรูปร่าง ขนาด สี พื้นผิว หรือเน้นด้วยตำแหน่งทิศทาง การจัดวางองค์ประกอบ วิธีเน้นอาจค่อยๆ แปรเปลี่ยนองค์ประกอบซ้ำเพียงบางตำแหน่ง หรือสร้างความแตกต่างในบางจุดเพื่อให้เกิดส่วนเด่นและส่วนรองที่น่าสนใจ

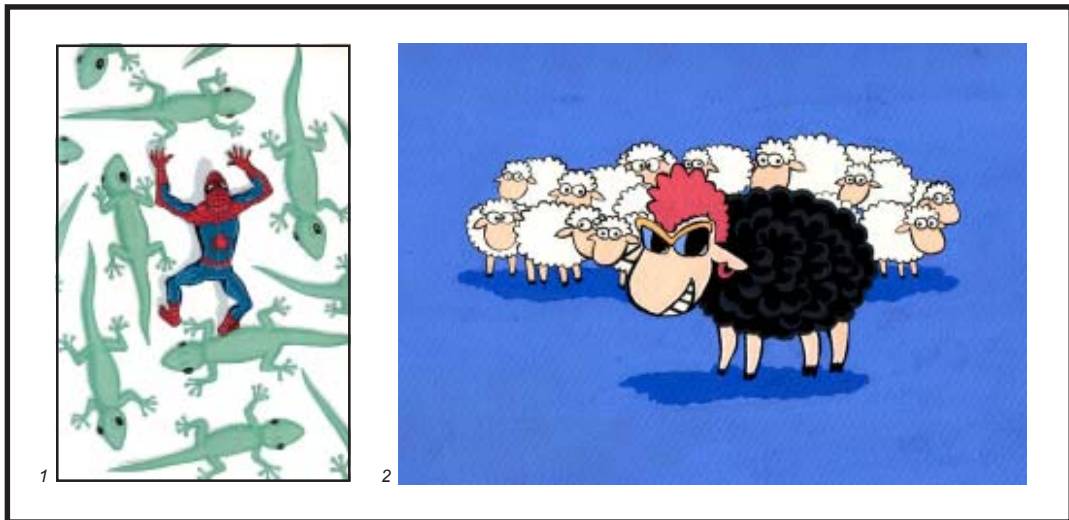
การเน้นอาจทำให้อยู่ในระเบียบหรือใช้องค์ประกอบที่ขัดแย้งกันในงานออกแบบ อย่างไรก็ตามการเน้นต้องสร้างสมด้วยความละเอียดอ่อนและควบคุมได้ การเน้นจะต้องไม่เด่นชัดหรือแปลกประหลาดเกินไปจนองค์ประกอบส่วนที่เหลือหมดความสำคัญ สิ่งสำคัญในการเน้นคือต้องคำนึงถึงหลักเอกภาพด้วย ภาพโดยรวมที่ปรากฏยังคงต้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

ดังที่กล่าวแล้วข้างต้นว่าการเน้นทำได้หลายรูปแบบซึ่งอาจแบ่งออกเป็น

1. การเน้นด้วยทัศนธาตุหรือใช้หลักการจัดองค์ประกอบศิลปะ
2. การเน้นด้วยการเพิ่มองค์ประกอบอื่นเข้าไป

1. การเน้นด้วยทัศนธาตุหรือใช้หลักการจัดองค์ประกอบศิลปะ

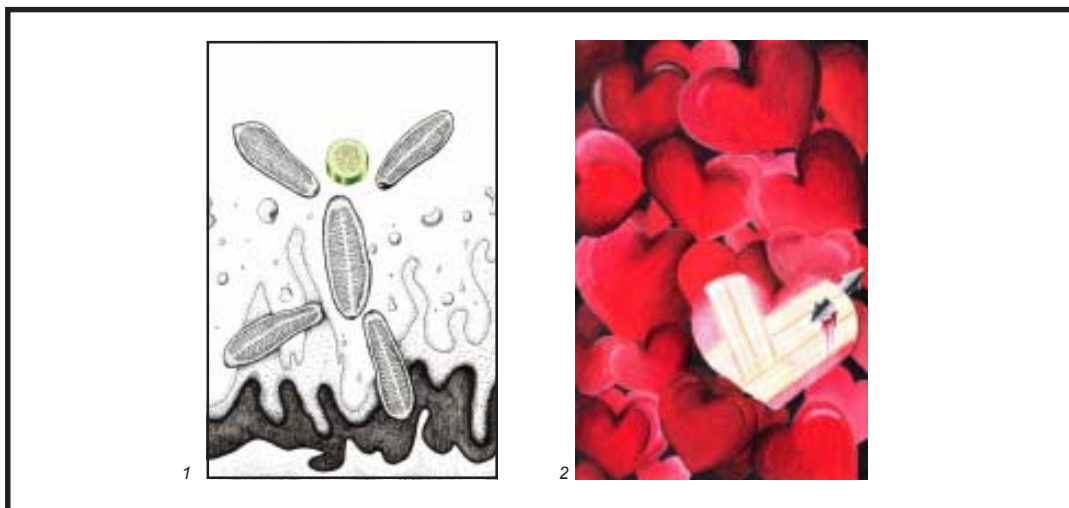
ได้แก่ การใช้หลักการจัดองค์ประกอบศิลปะหรือการเปลี่ยนแปลงทัศนธาตุ เช่น รูปร่าง ขนาด สี พื้นผิว ให้แตกต่างไปจากส่วนอื่นที่เกิดจากการซ้ำ อาจเปลี่ยนทันทีคล้ายการขัดจังหวะด้วยความแตกต่าง หรือค่อยๆ แปรเปลี่ยนทีละน้อย ให้ความรู้สึกกลมกลืนก็ได้ดังนี้

ภาพที่ 12.1 ภาพที่เน้นด้วยรูปร่าง รูปทรงที่แตกต่างจากองค์ประกอบอื่น ความแตกต่างจากส่วนรวมทำให้เกิดจุดเด่นในภาพ

1. องค์ประกอบโดยรวมของภาพเป็นรูปจิ้งจก แต่มีมนุษย์แมงมุมตรงกลางภาพซึ่งแตกต่างจากส่วนรวม
2. องค์ประกอบโดยรวมของภาพเป็นรูปแกะสีขาว แต่มีแกะดำตรงกลางภาพซึ่งแตกต่างจากส่วนรวม

ที่มา : 1. บรรพต ชมแป้น. นักศึกษาชั้นปีที่ 1. 2. กฤษกร ชาตวิงศ์. นักศึกษาชั้นปีที่ 1.

ภาพที่ 12.2 ภาพที่เน้นด้วยรูปร่าง รูปทรงที่มีขนาดใหญ่ที่สุด เล็กสุด หรือมีการลดหลั่นของขนาดเป็นการสร้างจุดเด่นที่ง่ายวิธีหนึ่ง

1. ภาพแดงกว่าเห็นตามแนวยาวทำให้ดูมีขนาดใหญ่กว่าแดงกว่าที่เห็นตามแนวขวาง เพิ่มสีในชั้นที่เล็กสุดเป็นการเน้น
2. ภาพส่วนรวมเป็นหัวใจสีแดงมีส่วนที่แตกต่างคือ ศรรักปักหัวใจดวงโตสุดและให้สีแตกต่างกันเป็นการเน้น

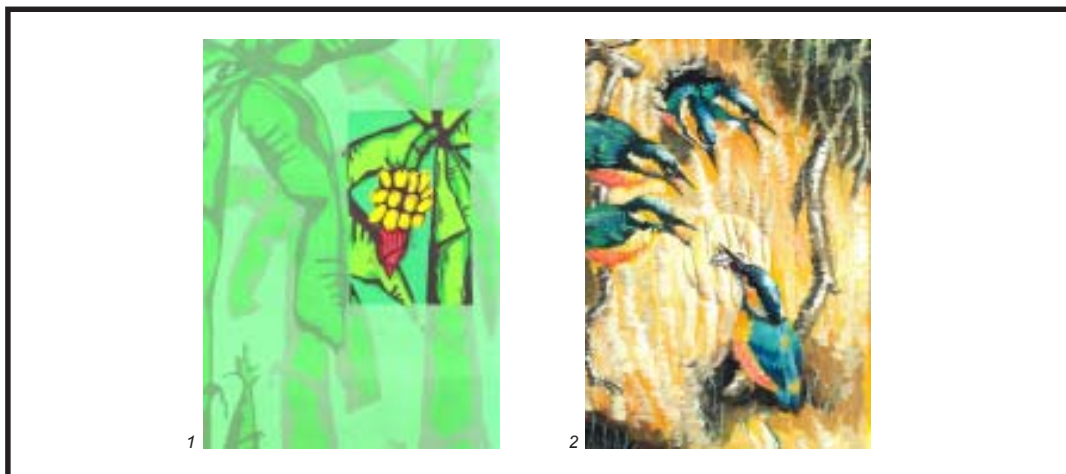
ที่มา : 1. ปรม สำเภแก้ว. นักศึกษาชั้นปีที่ 1 2. จริญญา ชนตะอินทร์. นักศึกษาชั้นปีที่ 1.

ภาพที่ 12.3 ภาพที่เน้นด้วยสีที่มีความแตกต่าง โดยเฉพาะสีที่สดใสกว่าอย่างเด่นกว่า หรือจะเน้นที่น้ำหนักของสีก็ได้เช่นกัน

1. ภาพการ์ตูนใช้สีคู่ตรงข้ามคือสีเขียวกับสีแดง ให้สีแดงอยู่กลางภาพและมีรายละเอียดมากกว่าเป็นการเน้นด้วยสีและรายละเอียด
2. ภาพปลาที่อยู่ในขวดใช้สีขาวผสมให้สีของน้ำในขวดมีน้ำหนักอ่อนกว่าน้ำหนักนอกขวดเป็นการเน้นด้วยน้ำหนักสี

ที่มา : 1. ชัยพร พอกพูน. นักศึกษาชั้นปีที่1. 2. วิภาพร พูลสวัสดิ์. นักศึกษาชั้นปีที่1.

ภาพที่ 12.4 ภาพที่เน้นด้วยพื้นผิวที่แตกต่าง พื้นผิวที่เรียกว่า หรือหยาบกว่าอาจดูโดดเด่นได้ เมื่ออยู่ในตำแหน่งที่ใกล้ศูนย์กลางของภาพมากกว่า หรืองานออกแบบที่ใช้สีแบนเป็นส่วนใหญ่เมื่อมีบริเวณใดเป็นลวดลายที่มีรายละเอียดอย่างเด่นกว่า

1. ภาพกล้วยที่มีหัวปลีเน้นรายละเอียดมากกว่าส่วนรอบๆ และอยู่ใกล้แกนสมมุติทำให้ส่วนอื่นของต้นกล้วยลดความสำคัญลง กลายเป็นกรอบภาพ
2. ภาพนกให้อาหารลูก ทำส่วนรอบๆ ให้มีพื้นผิวหยาบ ส่วนที่เน้นอยู่กลางแกนสมมุติทำให้ภาพที่ต้องการเน้นสำคัญยิ่งขึ้น

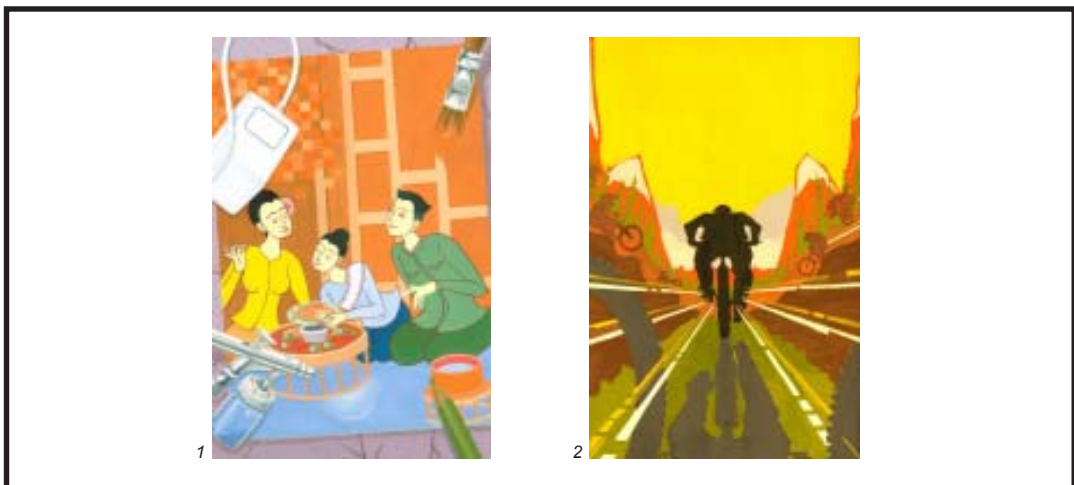
ที่มา : 1. กิตติศักดิ์ ปรีชาพานิช. นักศึกษาชั้นปีที่ 1. 2. พัชรพร เจียมมกาย. นักศึกษาชั้นปีที่ 1.

ภาพที่ 12.5 ภาพที่เน้นด้วยการวางองค์ประกอบส่วนหนึ่งแยกออกไปจากกลุ่ม บางจังหวะที่แตกต่างจากองค์ประกอบโดยรวม หรือทัศนคติทางที่แตกต่างกับส่วนรวม ย่อมก่อให้เกิดจุดสนใจได้ทั้งสิ้น

1. ภาพแม่มดอุ้มลูกมดมาหาหมอ หันหน้าไปทางคนไข้อยู่คนอื่นอีก 3 คนซึ่งหันมาทางแม่มด ทำให้เกิดจุดสนใจด้วยทิศทางที่ต่างกันของสองฝ่าย
2. รถเมลที่จอดเป็นแถว และมีรถร่วมสีเขียวอยู่กลางภาพทัศนคติทางไม่เหมือนรถคันอื่นๆ ทำให้เกิดจุดเด่น

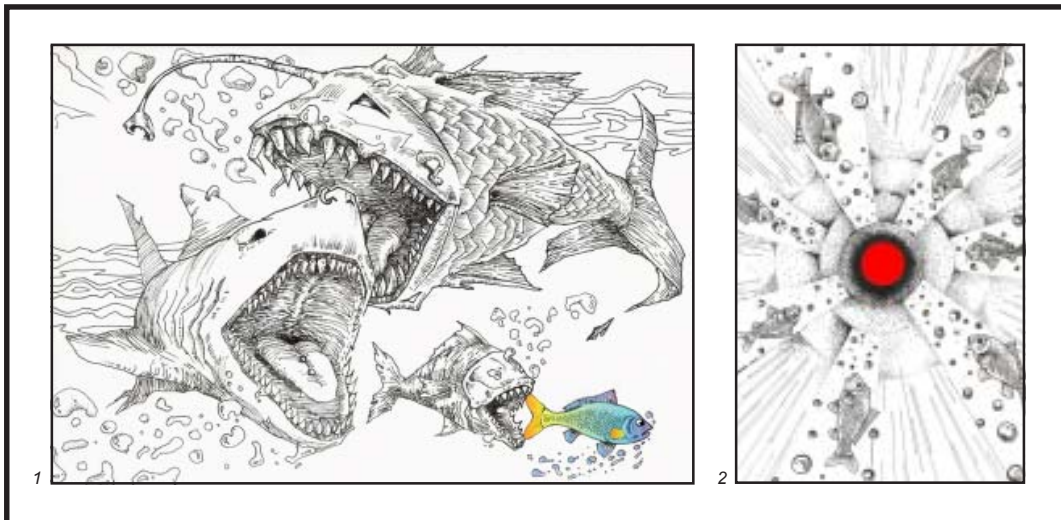
ที่มา : 1. นิพนธ์ อังศรีประเสริฐ. นักศึกษาชั้นปีที่ 1. 2. อรุณโรจน์ แต่งตั้ง. นักศึกษาชั้นปีที่ 1.

ภาพที่ 12.6 ภาพที่เน้นด้วยการใช้เส้นส่วนใหญ่ นำสายตาไปยังจุดเด่น

1. ภาพนี้ใช้เส้นนำสายตาด้วยอุปกรณ์ทำงานศิลปะ ชี้ไปสู่จุดศูนย์กลางของภาพ
2. ภาพแข่งจักรยานแสดงเส้นนำสายตาชัดเจน

ที่มา : 1. สุทธิ แสงประเสริฐ. นักศึกษาชั้นปีที่ 1. 2. ศุภกรณ์ สุวรรณชีวะศิริ. นักศึกษาชั้นปีที่ 1.

ภาพที่ 12.7 ภาพที่เน้นด้วยการใช้การเคลื่อนไหวขององค์ประกอบนำสายตาเข้าหาจุดสนใจ

1. ภาพปลาใหญ่กินปลาเล็ก เป็นการเชิญชวนให้มองกิจกรรมของปลาใหญ่และเน้นเหยื่อของปลาใหญ่ คือปลาเล็ก
2. ภาพปลาวายเข้าหาดวงอาทิตย์ การที่ปลาเป็นสัตว์น้ำแล้วว่ายเข้าหาดวงอาทิตย์คือ สัญลักษณ์ของความตายนักศึกษาเปรียบเทียบนี้ให้เหมือนแมลงเม่าบินเข้ากองไฟ

ที่มา : 1. ภัทร ถาวรารักษ์. นักศึกษาชั้นปีที่ 1. 2. อนันต์ ชมพูทอง. นักศึกษาชั้นปีที่ 1.

2. การเน้นด้วยการเพิ่มองค์ประกอบอื่นเข้าไป

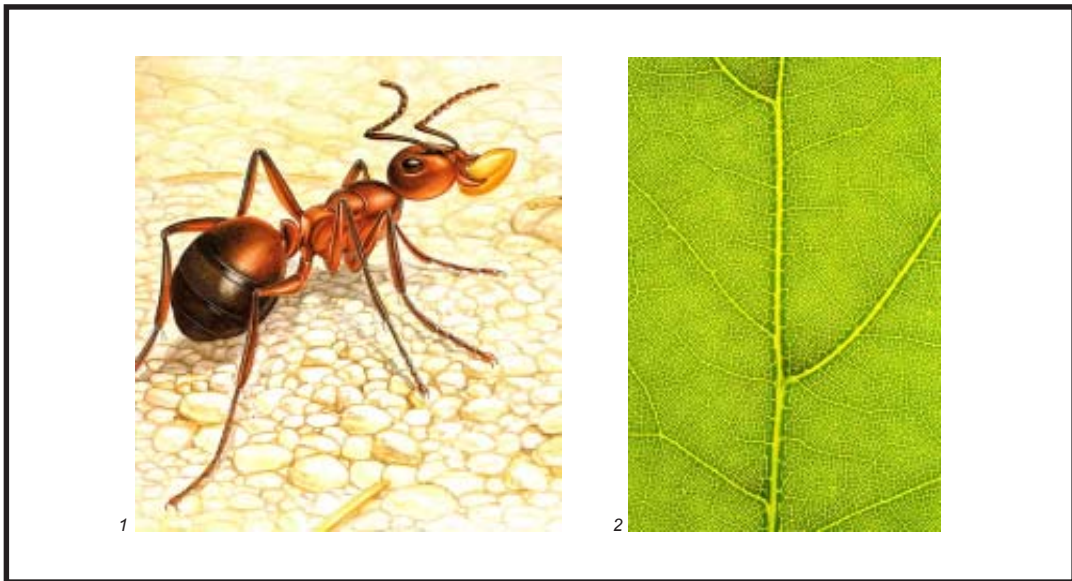
วิธีนี้เป็นการเพิ่มองค์ประกอบหรือวิธีการอื่นที่ใช้เทคนิคพิเศษเพื่อให้เกิดความน่าสนใจโดยเฉพาะในงานสิ่งพิมพ์ดังนี้

ภาพที่ 12.8 ภาพที่เน้นโดยใช้กรอบล้อมองค์ประกอบที่ต้องการแสดงความสำคัญหรือต้องการให้เด่น

1. ภาพคนจับปลา ล้อมกรอบภาพและให้สีเหมือนจริงขณะที่โดยรอบใช้สีน้ำตาล
2. ภาพที่เน้นด้วยการฉายแสงเหมือนการแสดงในโรงละคร เน้นชายสวมหมวกกลางภาพ

ที่มา : 1. ไพศาล จงเจริญรุ่งเรือง. นักศึกษาชั้นปีที่ 1. 2. จิตรราภรณ์ เหมะจันทร์. นักศึกษาชั้นปีที่ 1.

ภาพที่ 12.9 ภาพที่เน้นด้วยการทำองค์ประกอบที่ต้องการนำเสนอให้ใหญ่เกินจริงให้ผู้ชมรู้สึกผิดปกติ กับภาพที่ปรากฏเช่น ภาพมดหรือเส้นใบในส่วนขยายให้เห็นรายละเอียดชัดเจนกว่าที่จะมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า

ที่มา : Illustration Index1. n.d.: 92.

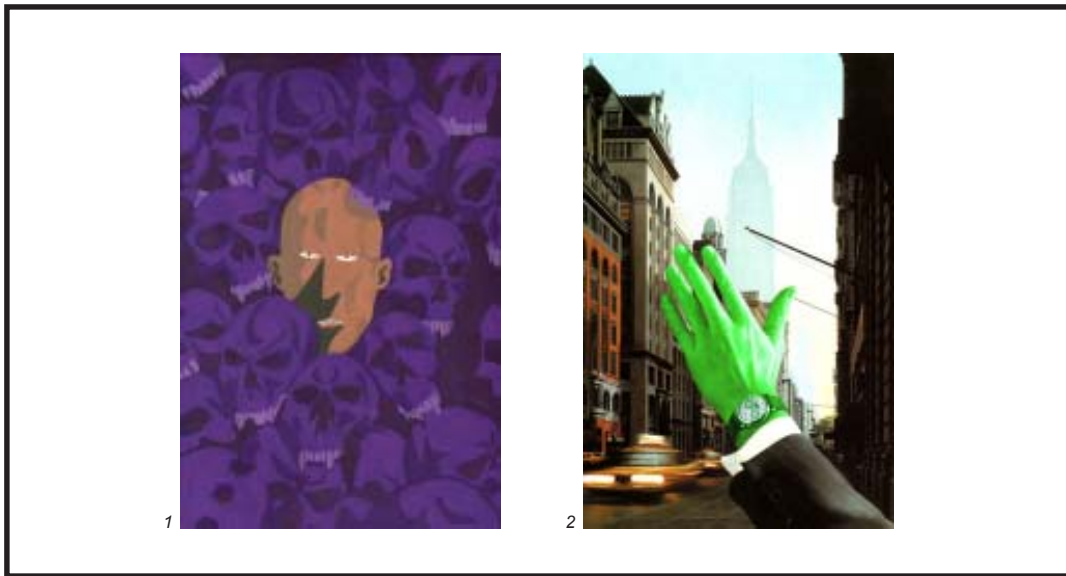
ภาพที่ 12.10 ภาพที่เน้นด้วยการลดรายละเอียดของภาพจนเหลือส่วนที่สำคัญหรือจำเป็น ในการนำเสนอ ก็ทำให้ภาพนั้นเด่นได้

1. ภาพผู้หญิงสองคนใช้สีสดใสและแสดงรายละเอียดขณะที่พื้นภาพข้างหลังใช้สีดำเน้นให้ผู้หญิงดูเด่นขึ้น

2. ภาพนกที่ไม่ลงสีโดยรอบนอกจากในกรอบที่ล้อมไว้เท่านั้นเป็นการเน้นได้อีกวิธีหนึ่ง

ที่มา :

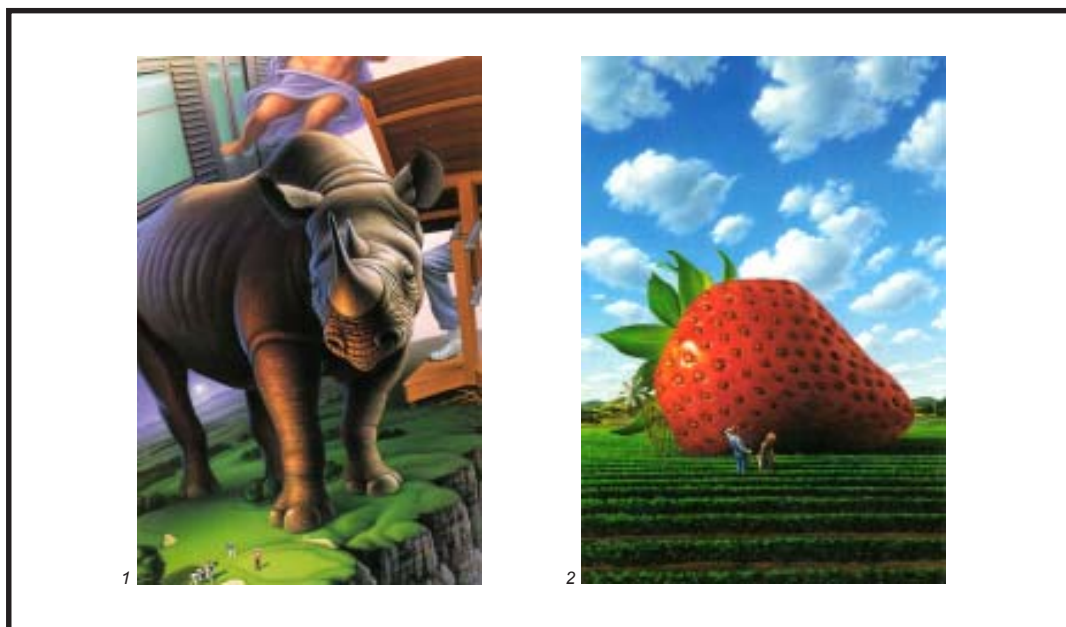
1. สรญา อรรจมาวัฒน์. นักศึกษาชั้นปีที่1. 2. ธรรมบุญ ภาคแก้ว. นักศึกษาชั้นปีที่1.

ภาพที่ 12.11 ภาพที่เน้นด้วยการใช้สีที่ผิดเพี้ยนจากความเป็นจริงทำให้ผู้ชมมีความรู้สึกสะดุดขึ้นมาได้
1. ภาพหัวกระโหลกสีม่วงที่เพี้ยนจากความเป็นจริง ภาพนี้เน้นรอบๆ เพื่อให้หน้าคนที่แตกต่างจากกะโหลกสีม่วงเด่นขึ้น

2. ภาพมือสีเขียวซึ่งมีสีต่างจากมือธรรมดาของมนุษย์

ที่มา : 1. ชีรภัทร โพธิ์น้อย. นักศึกษาชั้นปีที่ 1. 2. ชีรนนท์ พักหว่าง. นักศึกษาชั้นปีที่ 1.

ภาพที่ 12.12 ภาพที่เน้นด้วยจัดองค์ประกอบของภาพที่แตกต่างกันอย่างคาดไม่ถึง ภาพที่นำมาซึ่งความแปลกก่อให้เกิดความสงสัยชวนให้ติดตามและน่าสนใจทั้งสิ้นเช่นภาพสัตว์ หรือผลไม้ที่ใหญ่มากเมื่อเทียบสัดส่วนกับมนุษย์

ที่มา : Illustration Index2. n.d.: 112.

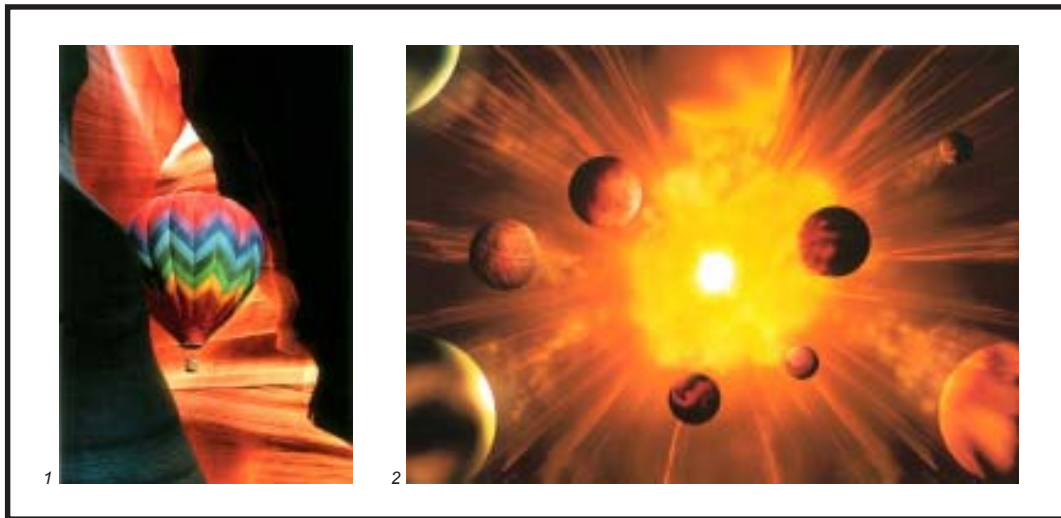
ภาพที่ 12.13 ภาพที่เน้นด้วยการสร้างความแตกต่างให้ชัดเจน เช่น รูปปร่าง รูปทรงที่ใหญ่มากถูกบรรจุในพื้นที่เล็กๆ หรือรูปปร่าง รูปทรง ที่เล็กมากแต่อยู่ในพื้นที่ใหญ่ๆ

ภาพที่ 12.14 ภาพที่เน้นด้วยการตัดแต่งส่วนสำคัญของภาพ ให้ดูเหมือนว่ามีส่วนหนึ่งส่วนใดยื่นออกมานอกภาพ เพื่อเชื่อมโยงพื้นที่ด้านนอกและด้านในให้เป็นส่วนเดียวกัน

ภาพที่ 12.15 ภาพที่เน้นด้วยการแบ่งพื้นที่เป็นภาพสีและภาพลายเส้น ทำให้สะดุดตาได้แบบหนึ่ง

ภาพที่ 12.16 ภาพที่เน้นด้วยการใช้เส้นนำสายตา กำหนดมุมมองที่ไม่ธรรมดา เพื่อให้ผู้ชมมองไปยังจุดหมายที่ต้องการ เช่น การถ่ายภาพเป็นช่องทางให้เห็นสิ่งที่ต้องการเน้น หรือการตกแต่งภาพด้วยคอมพิวเตอร์ให้เห็นสิ่งที่ต้องการเน้นซึ่งสามารถทำได้หลายรูปแบบ

สรุป

การเน้น คือ การทำให้องค์ประกอบสำคัญในงานเด่นขึ้น โดยมีจุดเด่นเพียงจุดเดียวที่ปรากฏบนบริเวณกว้างมากกว่าส่วนอื่น ความเด่นของส่วนหลักจะใกล้ศูนย์กลางของภาพ และมีการเน้นส่วนรองให้ห่างออกมาเพื่อกระจายความน่าสนใจไปส่วนอื่นบ้าง แต่ส่วนรองจะไม่เด่นจนแข่งจุดเด่นให้หมดความน่าสนใจลง

การเน้นให้เกิดจุดเด่นในงานออกแบบทำได้หลายรูปแบบแต่ต้องอยู่ภายใต้กฎของเอกภาพ คือมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันขององค์ประกอบในภาพ

การเน้นอาจแบ่งเป็นรูปแบบใหญ่ๆ ได้ 2 รูปแบบ ได้แก่

1. การเน้นด้วยทัศนธาตุหรือใช้หลักการจัดองค์ประกอบศิลปะ โดยการเปลี่ยนแปลงทัศนธาตุ เช่น รูปร่าง ขนาด สี พื้นผิว ตำแหน่ง ทิศทาง ให้แตกต่างไปจากส่วนอื่นที่เกิดจากการซ้ำหรือการแปรเปลี่ยน

2. การเน้นด้วยการเพิ่มองค์ประกอบอื่นเข้าไป เช่น เน้นด้วยการล้อมกรอบส่วนสำคัญ ทำภาพให้ใหญ่เกินจริง ลดรายละเอียดส่วนที่มากเกินความจำเป็น ใช้สีให้ผิดเพี้ยนไปจากความเป็นจริง ฯลฯ เป็นต้น

คำถามท้ายบท

1. จงอธิบายความหมายของการเน้น
2. จงอธิบายถึงวิธีการเน้นด้วยรูปร่าง พร้อมยกตัวอย่าง
3. จงอธิบายถึงวิธีการเน้นด้วยความแตกต่าง พร้อมยกตัวอย่าง
4. จงอธิบายถึงวิธีการเน้นด้วยการวางองค์ประกอบส่วนหนึ่งแยกไปจากกลุ่มพร้อมยกตัวอย่าง
5. จงอธิบายถึงวิธีการเน้นด้วยการนำสายตาไปสู่จุดสนใจ พร้อมยกตัวอย่าง
6. จงอธิบายถึงวิธีการเน้นด้วยสี พร้อมยกตัวอย่าง
7. จงอธิบายถึงวิธีการเน้นด้วยขนาด พร้อมยกตัวอย่าง
8. จงอธิบายถึงวิธีการเน้นด้วยการเพิ่มองค์ประกอบอื่นเข้าไป พร้อมยกตัวอย่าง

แบบฝึกหัดท้ายบท

ปฏิบัติงานเรื่องการเน้น

ให้ผู้ศึกษาสร้างความน่าสนใจในออกแบบด้วยการใช้ทัศนธาตุ หลักการจัดองค์ประกอบหรือใช้เทคนิคพิเศษเพื่อการเน้น โดยมีหลักว่าให้เน้นความเด่นของส่วนหลัก ไกลศูนย์กลางของภาพและการเน้นส่วนรองให้ห่างออกมา แต่จะไม่ให้การเน้นส่วนรองมากจนลดความสำคัญของส่วนหลัก

(ใบงานครั้งที่ 13 ในภาคผนวก)

เอกสารอ้างอิง

มาโนช กงกะนันท์. (2538). ศิลปะการออกแบบ. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

เลอสม สถาปิตานนท์. (2539). Design technigue: เทคนิคในการออกแบบ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วัฒนาพร เชื้อนสุวรรณ. (ม.ป.ป.). เอกสารคำสอนทัศนศิลป์. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยพายัพ.

วิรุฬ ตั้งเจริญ. (2537). ออกแบบ 2 มิติ. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

Illustration Index2. (n.d.). Singapore: Page one.

White. J. V. (1990). Graphic idea notebook. Chelsea,MI: Book Crafters.